

नन्वात्मारामस्य किंकर्मकरणेन अत आहुः शुद्धिरिति हेईड्यहेकषभ दुराशयानां रागिणां विद्याउपासना विद्यादिभिः तथा शुद्धिर्न भवति सत्त्वात्म
नां सतां ते यशसि श्रवणेन संभृतया परिपुष्टया अभिवृद्धया सच्छ्रद्धया यथा स्यात् परमपावनस्य यशसो वितानाय तव कर्माचरणमिति भावः ॥ ९ ॥
तदेवं त्वयशःश्रद्धैव शुद्धिहेतुः अस्माभिस्तु तवांघ्रिर्दृष्टः अतस्तवांघ्रिर्नोऽस्माकमशुभाशयानां विषयवासनानां धूमकेतुः तद्वाहकः स्यात् कथं भूतः यः
क्षेमाय मोक्षाय मुनिभिः मुमुक्षुभिः प्रेमार्द्रहृदा ऊह्यमानश्चिंत्यमानः यश्च सात्वतैर्भक्तैः समविभूतये समानैश्चर्याय वासुदेवादिभ्युह्येऽर्चितः तेषु चक्रे

शुद्धिर्नृणां न तु तथेड्यदुराशयानां विद्याश्रुताध्ययनदानतपःक्रियाभिः ॥ सत्त्वात्मना मृषभते यशसि प्रवृ
द्धसच्छ्रद्धया श्रवणसंभृतया यथा स्यात् ॥ ९ ॥ स्यान्नस्तवांघ्रिरशुभाशयधूमकेतुः क्षेमाय यो मुनिभिरार्द्र
हृदोत्थमानः ॥ यः सात्वतैः समविभूतय आत्मवद्भिर्व्यूह्येऽर्चितः सवनशः स्वरतिक्रमाय ॥ १० ॥ यश्चिंत्यते
प्रयतपाणिभिरध्वराग्रौत्रय्या निरुक्तविधिने शहविर्गृहीत्वा ॥ अध्यात्मयोगउत योगिभिरात्ममायां जिज्ञा
सुभिः परमभागवतैः परीष्टः ॥ ११ ॥

श्रिदात्मवद्भिः धीरैः स्वरतिक्रमाय स्वर्गमतिक्रम्य
वैकुण्ठप्राप्तये सवनशस्त्रिकालमर्चितः ॥ १० ॥ किंच प्रयतपाणिभिः संयतहस्तैर्हविर्गृहीत्वा अध्वराग्रौ आहवनीयादौ याज्ञिकैर्यश्चिंत्यते ननु यस्यै
देवतायै हविर्गृहीतं स्यात्तां ध्यायेद्वषट्करिष्यन्निति वचनात्तत्तद्देवताश्चिंत्यते अत आहुः त्रय्या निरुक्तेन विधिना इंद्रादिरूपेणैव यज्ञपुरुषश्चिंत्यत इ
त्यर्थः उत किंच अध्यात्मयोगे आत्माधिकारे योगे योगिभिरपि आत्मनस्तवमाया अणिमादिस्तां जिज्ञासुभिस्तत्तत्कार्मैर्यश्चिंत्यते परमभागवतैस्तु
मुक्तैर्यः परीष्टः सर्वतः पूजितः स तवांघ्रिर्नोऽशुभाशयधूमकेतुः स्यादिति पूर्वोक्तान्वयः ॥ ११ ॥